

Sandefjord, 14. oktober 2012: Vedtak i sak 89-2012.

Klager: NN

Innklaget: Lindorff AS, Postboks 7015, 5020 Bergen.

Saken gjelder: Om klager i tide har fremsatt innsigelse som han hadde krav på å få vurdert.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Saken gjelder opprinnelig to ubetalte fakturakrav til XX. Hovedkravene utgjorde til sammen kr 3 854,50.

2. Saksforholdet

Fordringshaver sendte to fakturaer til klager. Kravene forfalt til betaling henholdsvis 23.05.11 og 27.06.11. Alle fakturerte varer var spesifisert. Innklagede har opplyst at det er sendt flere inkassovarsler i saken, og det er fremlagt kopi av inkassovarsel for samlet krav, sendt henholdsvis 04.10.11 og 19.12.11.

Grunnet manglende betaling innen utløpet av betalingsfristen i det sist sendte inkassovarselet ble saken overført til inkasso. Betalingsoppfordring, tillagt salær etter lett sats, ble sendt 19.01.12. Klager betalte kr 1 500, og restkravet, kr 2 354,50, ble purret i girobrev 03.02.12 med tillegg av salær og renter.

I girobrev 09.03.12 ble klager varslet om at tvangsfullbyrdelse ville bli iverksatt dersom kravet ikke var betalt innen 14 dager. Tungt salær var nå lagt til kravet med kr 1 240. Totalt krav utgjorde nå kr 3 686,48.

I e-post 18.03.12 fremsatte moren til klager innsigelser på vegne av skyldner. Klager anførte at kravet gjaldt sårbandasjer som skyldner aldri burde vært belastet for. Innklagede ble bedt om å se bort fra kravet.

Innklagede besvarte klagers e-post 23.03.12. I svaret het det «Viser til mottatt mail. Kravet vil ikke bli slettet og må betales for å unngå at det påløper ytterligere omkostninger». I girobrev av 11.04.12 ble skyldner orientert om at begjæring om utlegg var sendt. Kravet utgjorde nå kr 6 165,45, inkludert inkassosalær beregnet med kr 2 100.

Moren fremsatte 03.05.12 på vegne av sønnen klage til Inkassoklagenemnda Hun viste til at kravet gjaldt sårbandasje bestilt av hjemmesykepleien, at sønnen hadde en kronisk tilstand, samt at skyldner på dette tidspunktet allerede hadde frikort.

Henvendelsen ble oversendt innklagede for uttalelse. I sitt tilsvare opplyste innklagede at innsigelsen etter deres syn var åpenbart uholdbar og at den dessuten var fremsatt for sent til å fremkalle salærbortfall. Vedlagt tilsvaret lå kopi av brev fra HELFO til klager vedrørende dekning av utgifter. Innklagede opplyste at salærkravet ble opprettholdt, og at man ville avvente rettslig pågang til saken var behandlet i Inkassoklagenemnda.

Med bakgrunn i motstridende opplysninger fra innklagede om hvorvidt rettslig innfordring var iverksatt eller ikke, ble innklagede oppfordret til å redegjøre for dette, samt til å redegjøre for hvorvidt kravet på salærer var ettergitt, da også dette fremsto som uklart for Inkassoklagenemnda. Innklagede har opplyst at saken først ble sendt til namsmannen, men at den kom i retur derfra, og at klager ikke er belastet gebyr eller salær for dette.

3. Partenes anførsler

Klager anfører at skyldner egentlig ikke skulle vært belastet for sårbandasjene som hjemmesykepleien bestilte. Det anføres videre at skyldner hadde frikort på det tidspunkt kravene oppsto og at skyldner ikke har råd til å betale kravet siden han har det veldig trangt økonomisk fra før.

Innklagede anfører at innsigelsen fremstår som åpenbart uholdbar. Det kan se ut til at utgiftene er refundert av Helfo, noe som fremstår som underlig siden klager mener hennes sønn ikke er ansvarlig for kravene. Det anføres videre at innsigelsen uansett er fremsatt lenge etter at inkassoomkostningene var påløpt, og at den derfor er fremsatt for sent til å medføre salærbortfall, jf. inkassoloven § 17 annet ledd, siste pkt. Utleggsbegjæringen etter tvangsfullbyrdelsesloven kom i retur fra namsmannen og alle kostnader ved denne er tilbakeført. Kravet på inkassosalær opprettholdes. Saken står i bero i påvente av Inkassoklagenemndas behandling av saken.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndsmøte 10. september 2012 og vedtak ble fattet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven.

Nemnda legger til grunn at den er kompetent til å behandle klagen, idet den ikke kan sies å ha vært under behandling i domstolene, jf. nemndavtalen punkt 5.9.

Inkassoloven gjelder inndrivning av forfalte pengekrav, men inneholder ikke regler om hvordan det underliggende sivilrettslige forhold skal løses. Dette er et spørsmål som hører under domstolene. I slike saker tar nemnda derfor ikke endelig stilling til hovedkravet, men bare om det er grunnlag for inkassokostnader. En vurdering av holdbarheten av hovedkravet og de innsigelser som er gjort gjeldende, kan da likevel få betydning.

Det følger av inkassoloven § 17 første ledd at skyldneren plikter å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivelse etter standardsatser fastsatt i forskrifter med hjemmel i § 19. Etter § 17 andre ledd kan inkassokostnader likevel ikke kreves når skyldneren hadde innsigelse som det var rimelig grunn til å få vurdert før inndrivningen ble satt i verk. Dette gjelder selv om kostnadene påløp før innsigelsen ble satt frem, dersom ikke skyldneren burde satt den frem tidligere.

Slik Inkassoklagenemnda forstår klager, anfører han at kravet ikke skulle vært rettet mot ham, men mot det offentlige.

Nemnda legger til grunn at innsigelsen ble fremsatt etter at saken var overført til inkasso og inkassosalær etter tung sats var påløpt. Deler av kravet var også betalt før innsigelsen ble fremsatt. Det er ikke opplyst om forhold som forhindret klager i å fremsette innsigelsene tidligere. Innsigelsen er etter nemndas mening fremsatt så sent at den ikke medfører bortfall av skyldners erstatningsplikt for de utenrettslige inkassoomkostningene.

Inkassoklagenemnda kan ikke se at det er sannsynliggjort at kravet skulle dekkes av andre enn klager. Slik innklagede har anført, viser fremlagte brev fra HELFO at klager har fått refundert deler av kostnadene. Etter nemndas mening taler dette for at kravet som er fremmet mot klager, er rettmessig. At han eventuelt kan ha krav på refusjon av det offentlige for hele eller deler av kravet, endrer ikke dette synspunktet.

Nemnda har etter en helhetsvurdering kommet til at innsigelsen i denne saken ikke er av en slik art at den burde blitt vurdert før inkasso ble satt i verk, og at den uansett ikke er fremsatt i tide. Klager plikter da å erstatte de utenrettslige inkassokostnadene etter inkassoloven § 17.

Inkassoklagenemnda finner imidlertid grunn til å bemerke at en ikke kan se at innklagede har gitt klager en begrunnelse for ikke å ta innsigelsen til følge. Nemnda mener det er kritikkverdig ikke å gi klager et begrunnet svar. Ved å unnlate å begrunne avvisningen av hans innsigelse, vil klager ikke ha mulighet til å vurdere holdbarheten av innklagedes opprettholdelse av kravet. Videre pågang vil i slike tilfeller relativt lett anses for å utsette klager for et urimelig påtrykk i strid med god inkassoskikk.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak:

Klager gis ikke medhold og plikter å betale inkassokostnader i saken.

Rune Jensen
Leder av Inkassoklagenemnda